

Europán kívüli Erasmus beszámoló

Markovics Boróka Ilka, ÉPK, Szingapúr, National University of Singapore, tanulmányi mobilitás

Az alábbi rövid összefoglalóban azt fogom elmesélni, hogy hogyan telt egy félév Szingapúrban cserediákként.

A párommal közösen utaztunk ki, évkezdésre 2023 augusztusában. Szingapúrba megérkezve a reptér volt az első dolog, ami megfogott az izgalmas beltéri kialakításával. Erre a helyre vissza is jöttünk még a kiutazás során, mivel érkezésünkkel nem volt idő körbejárni. Este szállt le a repülő, így egyenesen a kollégiumba mentünk, hogy be tudjunk jelentkezni. A reptérről a kampuszra el lehet jutni akár taxival vagy akár tömegközlekedéssel is. A tömegközlekedés kiépített és nem szükséges bérletet használni, lehet fizetni bankkártyás lehetőséggel felszálva az adott eszközre. Még itthon igényeltünk kollégiumi lakhatást, ezeknek különböző kategóriái vannak, mi a legolcsóbbat választottuk, ebben van reggeli és vacsora is viszont nincsen légkondicionáló csak plafonra szerelt ventilátor. A lányoknak és fiúknak külön emeleteik vannak és el kell végezni egy online órát, majd a helyszínen egy személyeset, melynek a címe az, hogy Respect and Consent (ez a szexuális zaklatásról és a tiszteletről szól). Mi a párommal nem kerültünk sajnos egy épületbe, az meg nem volt kérdés, hogy egy szobába legyünk, mivel nem engednek egy fiút és egy lányt egy szobában lakni csak abban az esetben, ha házaspár, vagy testvérek, de mi gyalog 15 percre laktunk egymástól, így könnyen tudtuk egymást látogatni. Mint megtudtuk, a kollégiumba este is be lehet jelentkezni, csak szólni kell előre, engem egy ottani diáklány vezetett el a szobámig. A legtöbb kollégium a kampuszon található és elérhetőek a kampuszi buszjáratokkal, amik ingyenesek. Eddigi egyetemi éveim alatt én nem laktam kollégiumban, ez volt az első félév és így is összességében kellemes élmény volt. Az egyedüli dolog, amit nagy hátrányának éreztem az a penészedés volt, a páratartalom miatt a szobám sose volt teljesen száraz és ha nem mozgott a levegő, akkor sajnos a ruháim is bepenészedtek.

A kampusz hatalmas, saját buszjáratokkal rendelkezik, és ellát mindent. A kampuszon található étkezdék, üzletek, tantermek, könyvtár (aminek hatalmas tanulószobái vannak), egy nagy füves tér a közepén, amelyet diákrendezvényekre használnak stb. Az egész olyan, mint egy kis, különálló város. A különböző tanszékek különböző épületekben helyezkednek el és a tantermeken kívül minden nyitott. Az egyetemi könyvtár volt számomra az egyik legkedvesebb hely, mivel gyakran jártunk át ide tanulni vagy leadandókat készíteni. Több emeletnyi tanulóterem van, ahol székekben, fotelokban, asztaloknál lehet készülni, és összeülni akár többen is a csoportos feladatokat elvégezni. A termek modernek és felszereltek, a jelenlét az előadásokon QR kóddal működik. A kampusz diákélet szempontjából sem utolsó. A különböző vásároknak különböző tematikái vannak és mindig valamire szervezett gyűjtésként

funkcionálnak. Vannak olyan diákprogramok, melyek a teljes egyetemet mozgatják meg, míg vannak olyanok is, amelyek csak az egyes kolikat vagy csak kolin belül történnek de még olyan is van, amik csak is kizárólag a cserediákoknak van szervezve, szóval mindenki válogathat a maga kedvére. A sportcsoportokkal és különböző öntevékeny körökkel pedig ugyanez a helyzet. Nagyon sokrétű a sportolási lehetőség, egy nagy sportkomplexum található a kampusz területén és sok kisebb, a kolik környékén.

Órák szempontjából nem volt sok óránk, de a kedvencem az Singapore Society volt, ahol arról tanulhattunk, hogy a társadalmi összeállítás, a gazdasági, valamint kormányzási rendszere, hogy működik az országnak. Ezen az órán hallottunk először a Singlish fogalmáról, ami lényegében a szingapúri angolt jelenti, úgyhogy résztvettünk egy órán, ahol gyorstalpalót kaphattunk a nyelvhasználatból (mindenkinek ajánlom, nem tudok jobban Singlish-ül beszélni, de legalább már értettem az embereket 😊). A tanórákat magunknak választottuk, összesen három darabot vettem fel: a már fent említett Singapore Society, a Fashion East and West, valamint a South Asian Cinema. Ezeket úgy választottam ki, hogy minél többet tudjak tanulni Ázsiáról, valamint, tudván, hogy az otthoni tanrendszerbe főleg szabadon választható tárgyként fogadtathatom el csak őket, érdeklődési téma szerint, amit otthon nem tudnék beleilleszteni az órarendembe. Többnyire csoportos munkákat kellett csinálnunk. A diákok nagyon befogadóak és segítőkészek voltak és annak, aki nem oda valósi elmagyarázták mindazt, ami számunkra érthetetlen volt, ennek köszönhetően nagyon hamar otthon éreztük magunkat. Tőlük tanultuk meg például azt is, hogy ha vásárolni szeretnénk valamit érdekesebb Malajziába menni, hiszen ott minden olcsóbb és városi buszon át lehet menni a határon.

A beszámolómat a várossal zárom, az egyetem első hete itt is egy regisztrációs hét, és ekkor mi körbejártuk a város nagyját. Építész hallgatóként egy felejthetetlen élmény volt végigjárni az országot és megfigyelni, hogy egy ennyire kicsi földterületet, hogy lehet úgy beépíteni, hogy meglegyen az úthálózat, megmaradjon az a kevéske történelme is az országnak és még a zöldterületnek is utat engedjenek. A botanikuskert elkápráztató, a már fent említett reptér, a központban található hajótest alakú hotel vagy a mellette található Art Science múzeum is érdekes és megkapó látvány. A klímának és az időjárási viszonyoknak megfelelően kialakított fedett járdák, épületi kialakítások vagy lombkorona sétányok számomra szakmailag felejthetetlen élményt nyújtottak. De az Erasmus számomra nem csak egy nagy szakmai fejlődést jelentett, hanem új barátságok kialakulását is.

Changi Reptér

Kollégium

UTown-kampusz

Szingapúr Nemzeti nap

Kajátúra cserediákokkal

